Finansklagenemnda Bank

Avgjørelse FinKN 2021-1232

17.12.2021

Sparebanken Øst

Utlån

Om rente.

Klager mente at banken hadde krevd for høy rentesats over flere år og krevde tilbakebetalt for mye betalte renter. Banken avviste kravet under henvisning til at rentesatsen i deres prislister er veiledende pris og ikke noe banken er bundet av. Banken fikk medhold.

Saksfremstilling

Saken gjelder spørsmålet om hvorvidt banken er forpliktet til å sette ned renten i takt med endringer i styringsrenten og om klager har krav på erstatning for rentekostnader.

Klager fikk innvilget to lån i banken i 2011. Begge lån ble innvilget med flytende nominell rente på 3,4 % p.a. Renten er siden endret flere ganger, hvorav de to siste renteendringene er foretatt etter henvendelser til banken.

Banken har redegjort for renteendringene i lånets løpetid. I perioden frem til desember 2020 har banken foretatt seks renteendringer. Ved tre av disse endringene er lånerenten satt ned. Etter 2017 har det ikke vært renteøkninger.

Banken har vist til at renteendringene var basert på en avtaleklausul som fremkom av gjeldsbrevets alminnelige vilkår samt informasjon på bankens prislister.

Klager har anført at banken må kompensere klager for det hun har betalt for mye i renter over lengre tid. Banken har ikke fulgt styringsrenten og har heller ikke tilbudt renten opplyst på bankens hjemmeside. Klager mener at hun har betalt mer renter enn avdrag og er ikke det hun signerte på. Renten ble først satt ned etter at hun tok kontakt med banken.

Finansforetaket har anført at det ikke foreligger noe ansvarsgrunnlag for kravet om tilbakeføring av innbetalte renter, verken i medhold av finansavtaleloven eller alminnelige erstatningsrettslige regler. Prisene som fremkommer i bankens prisliste er veiledende og et utgangspunktet for vurdering av pris ved innvilgelse av nye lån, og kan ikke henføres direkte over til allerede innvilgende lån. Kravet på erstatning er avvist.

Finansklagenemnda Banks begrunnelse

Nemnda kan ikke se at banken i lånets løpetid har regulert klagerens lånerente i strid med bankens alminnelige kredittvilkår. Renten er blitt regulert både opp og ned. Heller ikke har banken i strid med kredittvilkårene unnlatt å regulere renten. Klageren nevner spesielt at renten ved én anledning ble satt ned etter klagerens henvendelse til banken. Nemnda vil bemerke at dette ikke er uvanlig. Det kan ikke tas som tegn på at klageren før nedsettelsen har betalt høyere rente enn det banken hadde rettmessig krav på.

Bankens prisliste gjør uttrykkelig oppmerksom på at de oppgitte rentene er veiledende, og at renten fastsettes ut fra individuelle forhold i det enkelte tilfellet. Banken opplyser at prislisten først og fremst har betydning for renten på nye lån.

Klageren kan etter dette ikke gis medhold i klagen.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Banks konklusjon

Banken gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trygve Bergsåker (leder), Knut Bjerve (selskapsrepresentant) og Kristoffer Sørlie (forbrukerrepresentant).